

De Heilsoldaat

Ze kenden hem in alle kroegies,
in 't hartje van oud Amsterdam.
Ze noemde hem: hemeldragonder,
waar hij nooit geen aanstoot aan nam.
en menige arreme donder,
die hij uit de goot heeft gehaald,
een heilsoldaat met overuren,
maar die hem nooit werden betaald.

Refrein: Hij sjouwde van kroegie naar kroegie,
al deden zijn voeten ook zeer,
en iedere klant daar aan vroeg ie:
Wilt U soms een strijdkreet, meneer ?

De meisjes bij vuurrode lampies,
tot diep in de nacht voor het raam,
Hij heeft ze zien gaan en zien komen,
Hij kende de meeste bij naam.
En daar in die duistere kamer,
waar eerst nog de prijs wordt bepaald,
heeft hij ze verteld van de liefde,
een liefde die niet wordt betaald.

Refr.

Maar plots is hij niet meer verschenen,
want onverwachts kreeg hij bevel,
dat hij bij zijn baas zich moest melden,
waar hij toen verscheen op 't appel.
Daar hoefde hij niet meer te sjouwen,
kroeg in en kroeg uit s'avonds laat,
daar heeft ie een lintje gekregen,
't mooiste dat boven bestaat.